Lag om ändring i lagen (1974: 202) om beräkning av strafftid m. m.;

SFS 1979: 692

Utkom från trycket den 17 juli 1979

utfärdad den 5 juli 1979.

Enligt riksdagens beslut[1] föreskrivs i fråga om lagen (1974: 202) om beräkning av strafftid m. m.

dels att 17 och 26 §§ skall upphöra att gälla,

dels att i 4, 13 och 14 §§ orden ”Kungl. Maj:t” i olika böjningsformer skall bytas ut mot ”regeringen” i motsvarande form,

dels att i 6 § ordet ”krigsmakten” skall bytas ut mot ”försvarsmakten”,

dels att 1–3, 8–10, 15, 16, 18, 20, 21, 24 och 27 §§ skall ha nedan angivna lydelse.

1 § Dom på fängelse eller internering skall befordras till verkställighet enligt denna lag. Lagen gäller även i fråga om hur tid för sådan verkställighet skall beräknas.

Vad i denna lag är föreskrivet om fängelse gäller även fängelse vilket ålagts som förvandlingsstraff för böter.

2 § Har den som dömts till fängelse eller internering icke inom föreskriven tid fullföljt talan i målet såvitt angår den ådömda påföljden, får domen verkställas i denna del utan hinder av att åklagare eller målsägande fullföljt talan mot domen.

Dom som avses i första stycket får även i andra fall än som sägs där verkställas utan hinder av att domen ej vunnit laga kraft. Härom är särskilt stadgat.

[1] Prop. 1978/79: 212, JuU 38, rskr 408.

3 § Dom på fängelse eller internering får även verkställas, om den dömde före fullföljdstidens utgång i den ordning som anges i denna lag avger förklaring att han avstår från talan mot domen såvitt angår den ådömda påföljden och medger att den får verkställas (nöjdförklaring).

8 § Nöjdförklaring som avgivits enligt denna lag får icke återtagas. Har den dömde fullföljt talan mot domen i vad han därigenom dömts till fängelse eller internering, skall denna talan anses återkallad genom nöjdförklaringen.

9 § Är den som skall undergå fängelse eller internering häktad eller är han intagen i kriminalvårdsanstalt för undergående av påföljd i annat mål när domen får verkställas, skall styresmannen vid den kriminalvårdsanstalt där han är intagen eller föreståndaren för det häkte eller chefen för den rättspsykiatriska klinik där han förvaras eller, om han hålles i militärhäkte, den befattningshavare som har uppsikt över häktet omedelbart befordra domen till verkställighet.

Förvaras den som är häktad i målet ej i kriminalvårdsanstalt, skall han för verkställighet förpassas till sådan anstalt.

Är den dömde häktad i annat mål när domen får verkställas och förvaras han ej i kriminalvårdsanstalt, får verkställigheten påbörjas där han förvaras.

10 § Är den som skall undergå fängelse eller internering icke häktad eller intagen i kriminalvårdsanstalt när domen enligt 2 § första stycket får verkställas, skall kriminalvårdsstyrelsen förelägga honom att senast viss dag inställa sig vid den kriminalvårdsanstalt, där domen skall verkställas.

Kan det befaras att den dömde avviker eller efterkommer han icke föreläggande enligt första stycket, skall polismyndigheten i den ort där han vistas på begäran av kriminalvårdsstyrelsen låta förpassa honom till anstalten.

Avger den dömde nöjdförklaring inför styresman vid kriminalvårdsanstalt eller föreståndare för allmänt häkte, skall den som tager emot förklaringen omedelbart befordra domen till verkställighet. Avger den dömde nöjdförklaring inför polismyndighet eller befattningshavare vid försvarsmakten, skall den som tager emot förklaringen låta förpassa den dömde till kriminalvårdsanstalt enligt bestämmelser som kriminalvårdsstyrelsen meddelar. Befattningshavare vid försvarsmakten skall begära biträde av polismyndigheten i orten för att verkställa förpassningen.

Om det bedöms kunna ske utan fara för att den dömde avviker, får polismyndigheten förelägga honom att inställa sig vid kriminalvårdsanstalten i stället för att förpassa honom dit.

15 § Om fängelse eller internering börjat verkställas och högre rätt i stället dömer till annan av dessa påföljder eller förlänger tiden för fängelse, skall verkställigheten fortsätta enligt den tidigare domen till dess den dömde avger nöjdförklaring i fråga om den nya domen eller denna på annan grund får verkställas.

16 § Bestämmelserna i 2–11 och 15 §§ äger motsvarande tillämpning när domstol förordnar om återintagning i anstalt av den som dömts till internering.

18 § Häktas den som undergår fängelse eller internering av annan anledning än misstanke om brott, skall verkställigheten avbrytas.

20 § För den som börjat undergå fängelse på viss tid skall kriminalvårdsstyrelsen så snart det kan ske fastställa dagen för strafftidens slut. Överstiger strafftiden tre månader, skall styrelsen även ange den eller de dagar, som är av betydelse för tillämpning av bestämmelserna i brottsbalken om villkorlig frigivning, samt den strafftid som då återstår.

När ändring i beslutet påkallas av omständigheterna, skall anmälan därom göras till kriminalvårdsstyrelsen som har att förordna i ärendet.

21 § Förekommer till verkställighet fängelse i högst tre månader, skall vid beräkning av strafftiden omräkning ske till dagar, därvid månad skall anses utgöra trettio dagar. Antalet dagar skall läggas till den dag från vilken tiden räknas.

Skall tid för fängelse räknas efter månad eller år, skall den dag som genom sitt tal i månaden motsvarar den från vilken strafftiden räknas anses som slutdag. Finns ej motsvarande dag i slutmånaden, skall den månadens sista dag anses som slutdag. Ingår även dagar i tiden, skall antalet dagar läggas till slutdagen för den övriga tiden.

Är tiden för fängelse bestämd endast i dagar, skall antalet dagar läggas till den dag från vilken tiden räknas.

Uppkommer vid beräkning av tid för fängelse del av månad, anses månaden utgöra trettio dagar. Del av dag bortfaller.

24 § Har villkorligt medgiven frihet förklarats helt eller delvis förverkad, skall vad som förverkats anses som nytt straff vid beräkning av tiden.

27 § Bestämmelserna i denna lag om beräkning av tid för fängelse gäller i tillämpliga delar i fråga om tid för internering.

---

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 1980.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om dom på ungdomsfängelse och förordnande enligt 28 kap. 3 § brottsbalken om behandling i anstalt, som har meddelats före ikraftträdandet.

3. Bestämmelserna i 20 och 21 §§ i deras nya lydelse tillämpas även före den 1 januari 1980 i fråga om den som efter utgången av år 1979 kan friges villkorligt enligt 26 kap. 6 § brottsbalken i dess lydelse enligt lagen (1979: 680) om ändring i brottsbalken.

På regeringens vägnar

JAN-ERIK WIKSTRÖM

Bo Svensson
(Justitiedepartementet)